

[H. C. Hansen.]

sige til det ærede medlem hr. Rasting —, er, at både det ærede medlems parti og dets regeringsmedlemmer må regne med, at hvis det ærede medlems presse og andre støtter rykker ud mod bestemte dele af en truffen aftale, må det medføre, at det eneste parti, der forholdt sig loyalt overfor den truffen aftale i denne sâl, nemlig socialdemokratiet, må kræve, at en sådan aftale kommer til debat i et rigsdagsudvalg, og så må vi se, hvad der kan komme ud af en sådan debat.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

H. C. Hansen: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 15 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Fremsættelse af lovforslag.

Indenrigs- og boligministeren (Aksel Møller): Jeg skal herved tillade mig for det høje ting at fremsætte forslag til lov om ændring i lov nr. 108 af 7. april 1936 om købstadhypotekforeninger som ændret ved lov nr. 146 af 30. marts 1946 og forslag til lov om ændring i lov nr. 109 af 7. april 1936 om kreditforeninger som ændret ved lov nr. 78 af 15. marts 1939.

Som bekendt blev der ved en ændring af kreditforeningsloven i 1939 indført adgang for kreditforeningerne til at yde lån i ejendom, der agtes bebygget, såfremt der stilles behørig bankgaranti eller anden nærmere beskrevet sikkerhed for, at lånet vil blive indfriet eller nedbragt, hvis det ikke efter udløbet af fristen for den endelige bebyggelse statutmæssigt kan ydes med det bevilgede beløb. Det samlede beløb af pantebreve for sådanne lån må ikke overstige $7\frac{1}{2}$ pct. af kasseobligationsgælden i den pågældende åbne serie, men kan dog, så længe medlemmerne af en sluttet serie er solidarisk ansvarlige for de af den åbne serie udstedte kasseobligationer, andrage indtil 300 000 kr. Tilsvarende bestemmelser

blev indført for købstadhypotekforeningerne ved lov af 30. marts 1946.

Der var oprindelig i kreditforeningskredse nogen betænkelighed ved indførelse af disse regler, fordi man var bange for, at disse udlån skulle kunne anfægte tilliden til foreningernes obligationer. Den forløbne tid har dog klart vist, at der ikke har været tale herom, og jeg tror, at alle betænkeligheder med hensyn til disse lån er bortvejret i kreditforeningskredse. Tværtimod har der fra kredit- og hypotekforeningernes fællesudvalg været rejst ønske overfor ministeriet om at få $7\frac{1}{2}$ pct.-grænsen forhøjet, idet der har vist sig vanskeligheder for enkelte foreninger med hensyn til at imødekomme låntagernes ønsker om forhåndslån indenfor denne grænse.

Ministeriet har forhandlet sagen nærmere med repræsentanter for kredit- og hypotekforeningerne, og ministeriet har ment at kunne tiltræde, at $7\frac{1}{2}$ pct.-grænsen forhøjes til $12\frac{1}{2}$ pct., og at maksimumsbeløbet, indenfor hvilket forhåndslån kan ydes uanset $7\frac{1}{2}$ pct.-grænsen, forhøjes fra 300 000 kr. til 500 000 kr. De foreliggende to lovforslag tager sigte på de hertil fornødne ændringer i kreditforeningsloven og loven om købstadhypotekforeninger.

Idet jeg iøvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslagene, skal jeg tillade mig at anbefale begge forslag til det høje tings velvillige behandling.

Jeg skal dernæst tillade mig for det høje folketing at fremsætte forslag til lov om leje samt forslag til lov om ændringer i byggestøttelovgivningen m. m. Allerførst tror jeg, det vil være nyttigt at foretage en summarisk historisk gennemgang af de trængsler, det offentlige liv har været igennem, inden man er nået så vidt som til dette øjeblik, hvor et lovforslag kan fremsættes på disse områder.

Efter krigens udbrud i 1939 blev der gennemført en række bestemmelser i lejeloven af ekstraordinær og derfor også midlertidig karakter. Disse bestemmelser, hvis gyldighed år for år er blevet forlænget, er — efterhånden som boligsituationen blev vanskeligere og vanskeligere — blevet mere og mere udbygget.

Hovedpunktet i denne midlertidige lovgivning er de bestemmelser, som vedrører huslejestoppet. Efter disse regler er der for lejemål om boliger eller lokaler, der var eller havde været udlejet 1. september 1939,